

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Olim tempore legis antiquae quando deus voluit aliquem
populum exasperatus affligere**

[Basel], [s.a.]

Secundum documentum non impertinenter publice [...]

[urn:nbn:de:bsz:31-294517](#)

gal. vi. Mibi autem absit gloriari: nisi in cruce domini nostri Iesu Christi
per quem mibi mundus crucifixus est: et ego mundo. Subdit:
de certe nemo mibi molestus sit: ego enim stigmata domini no-
stri Ihesu Christi in corpore meo porto. O virtutis excellentes cleri-
ci divites: voluptatibus dedit: dimisso vanitate studio et spre-
tis mundanis gaudios de sola cruce gloriari delectarentur. Sed
illam propter dolor non sufficiente honorant: neque etiam predecen-
ter adorare pretendunt. Ut igitur magis ac magis eam reuera-
mur et colamus: deus mittit hunc diebus ad nos tot crucis pro
vno memoriali: quod non fallor: pie credendum est. Si igitur quispiam
de virtute efficacia et utilitate plura scire cupiscat inveniatur
legendas scilicet Andree: de inuentione et exaltatione scelae crucis. Le-
taniae minores Lypriani et Justine. Et hec pauca sufficientia
ad deductionem huius primi documenti.

Secundum documentum non imperiale
timenter publice predicandum quod dici potest: quod deus
magnopere est offensus: quia duo genera hominum non ces-
santer totiens ihelum christum crucifigere qui semel pro pecca-
tis eorum crucifixus fuit et mortuus. Primi sunt illi qui ab-
soluti post pascha: mox ad vomitum redeuntes reciduant:
et peccata sua reiterare minime pertimescant: ut potest sunt
fornicatores concubinarii et adulteri: pomposas vestes dese-
rentes: iniurias remittere nolentes: falsi monetarii: possessio-
res rerum alienarum: dolosi mercatores necnon et clerici
alii. Hujenim singuli de quibus est hic sermo haud dubium
confessi sunt dicta peccata promittentes quod illa non facerent
Mibilominus tamen paucos valde contemplantur ex istis
pellem mutasse: sed in eo statu adhuc perseverant: quem ha-
bent ante confessionem. Et de istis clamat Paulus ad he-
breos. sexto. Hunc sunt rursum crucifigentes sibi metipsis filii dei.
Quomodo hoc fieri possit: patet per quendam contempla-
torem deuotissimum: qui dicit pectus mortale similitudinem ha-
bere cum instrumento habente quoniam detes acutissimos. Si em-
quispiam huiusmodi instrumentum mittit in corpore alicuius ictigre
illi quoniam vulnera. Sic moraliter: quod peccat mortaliter: quoniam
vulnera renouat in corpore Christi: duxit taxat quantum in eo est.

A iiiij

Attēdam? idcirco p̄tōres quicq; q̄ crudeliter ac turpissime
frequētia peccator̄ n̄r̄oꝝ agimus in xp̄m ihesum (q̄ tam im-
misericorditer sup crucē extensus vulnerat?) fuit:nec tamen
cessam? afflito addere nouas afflictiones:ipsum nostris pia
culis totiens crucifigendo. Pie/ ppter ea nūc credendū extat
q̄ xp̄us has cruces sup nos multiplicat:vt illi aliquantulum
cōpatiamur: recogitantes lamentabilem eius clamorem in
cruce cum diceret trenoꝝ primo. O vos omnes qui transitis
per viam attendite et videte si est dolor sicut dolor meo:qua-
si dicere velleret:sufficiente nobis pene et dolores mei:nec veli-
tis requiro et hortor q̄ peccata v̄ra nouis penis me afficere.
Et ne dicere cogat illud Esaie. xl ix. In vacuum laborauis:
ne causa et vane fortitudinem meā cōlumpsi. O homo p̄tōr
dicit Paulus ad Ro. i. Num ignoras qm̄ benignitas dei ad
penitentiā te adducit. Scdm enim duriciā tuā et impenitens
cor tuū thesauris tibi iram in die ire et reuelationis iusti iu-
dicij dei:q̄ reddet ynicuq; scdm opa ei? t̄c. Hāc pfecto vindic-
tam aliqñ sentiem?:maxime qm̄ hoc signū crucis apparet in
celo:et domin⁹ ad iudicandū venerit:qm̄ tunc vt d̄r apo. i. vi
debit eū omnis oculus et qui in eum pupugerunt:scz per di-
ctam crucifixionē ab hos iandā. Dicetq; nobis xp̄s illud Esa.
xl iiij. Tacui semp̄ silui:patiēs fui:sicut parturiēs loqr:diſcipi-
bo et absorbebo simul:desertos faciā mōtes et colles et omne
germē eoꝝ exſiccabo. Nemo igīk̄ insane mētis putet qn̄ cru-
ces iste deſignent aliquā dei vindictā quaz timeo finaliter q̄
experiētā intuebimur. Modo restat dicendū de scđo ī gene-
re homin̄:qui etiā xp̄m crucifigūt et psequūtūr dūta xat in mem-
bris suis. Et sunt omnes illi q̄ violenter auferūt eam liberta-
tem ab ecclia ecclesiasticis et sacerdotib?:sue clericis quā ha-
bent iure diuino iure canonico et ciuili. Quod inquā de iure
diuino sacerdotes debēt esse liberi ab onerib⁹ laycalib⁹ olim
gentiles p̄ncipes luculentissime intellexerūt. Exempluz de
pharaone q̄ ex consilio ioseph. Gen. xlviij. nō subiecit sacerdo-
tes illi⁹ tpiſ seruituti sue:vb̄i alij cogebant vendere possesi-
ones suas:immo cibaria ex horreis publicis prebebant eis.
Itē. i. Esdrē. viij. Rex gentilis artaxerxes ita scribit esdrē sa-
cerdoti Artaxerxes rex regum et a me decretū est:vt cuicunq;

placuerit in regno meo de plo israel et de sacerdotibus eius
et leuitis ire in hierusalem tecum vadat A facie enim regis et sep-
tem missus es ut visitas iudeam et ibrim in lege
dei tui quod est in manu tua. Sequitur. Ego artaxerxes rex statui
et decreui oibus custodib' arche publice que sunt trans flu-
men ut quodcumque petierit a nobis esdras sacerdos scriba le-
gis dei celi absq' mora detur vscq' ad argenti taleta centum:
et vscq' ad frumenti choros centu: et vscq' ad bacchos vini centu:
et vscq' ad bacchos olei centu: sal vero absq' mēsura. Omne quod
ad ritu dei celi pertinet tribuat diligenter in domo dei celi: ne
forte irascat contra regnum regis et filiorum eius. Vobisq' notum fa-
cimus de vniuersis sacerdotib' leuitis cantorib' ianitorib'
nathinnes et ministris dom' dei huius: ut vectigal tributum et
annonas non habeatis potestate imponendi super eos. Tu autem
esdra secundum sapientiam dei tui que est in manu tua: constitue iudi-
ces presides ut iudicet omni plo: quod est trans flumen: hijs vide
licet quod nouerunt legem dei sedet in pitos docere libere etc.
O quis bene rex magnus Constantinus cognovit haec libertatem debe-
re sacerdotib' et plo dei. Nam cum consideret in concilio et sacer-
dotes pretendentes regie maiestati sue libellos accusationis ob-
tulissent: noluit homini iudiciu acceptare dicens eos esse deos
nec ab alio posse iudicari nisi a solo deo: ut habet. xij. q. j. ca.
continua lege. Et. xij. q. j. ca. futuram quod vero iure diuino dicta li-
bertas data sit sacerdotib' et ministris dei: patet. xxiiij. q. viij.
ca. tributum in si. Et in ca. Non minus de. imu. eccl. Et in cap.
q. q. de cen. et exac. li. vi. et ibide in glo. Insuper quod de iure ca-
nonico sepe fata libertas sacerdotib' debeatur: patet xij. q. iiij.
ca. ecclia. Et in cle. vniuersitate emu. et cle. Et in cle. si. de cen. et
exac. Sed quod multi laici parvifaciunt homini allegatioes dicen-
tes quod nos ipsi de clero talia conscripsimus insciendo tam turpiter
statuta ecclie. Audeo dicere filios et abbasatores dyaboli nec-
non et omnino maledictos esse quoniam velut trastufe viles et apo-
state ab ecclia et fide sancta traditorie recedunt et tergiuersantur.
In robur cuius allego illud apo. ultimo ubi dicitur Si quis
apologuerit ad hec. apponet deus super illum plagas scriptas in
libro isto. Et si quis diminuerit de verbis libri prophetie huius
auseret deus partem eius: de libro vite et de ciuitate sancta etc.

Quomodo enim non profundunt in seipsis quod tam horrenda verba
eructare non expauescunt signanter quando dicunt. Credo in spiritu sancto: sanctam ecclesiam catholicam: cum a spiritu sancto: et ab ecclesia
miseris omnium fidelium canones proficiunt alii qui sancti sunt et in
stituti: Hoc loco videatur iuno. super ea licet de fo. prope. quod prefa-
tos murmuratores contra pontificem et ecclesiam asserit sacrilegos
et detestabiles siue perfidissimos esse et ceterum. Preterea date sunt an-
todicte libertates sacerdotibus etiam de iure ciuilis et per imperato-
res ut per nos in I.ij. et in autentica. Iten nulla contumacia. L. de epis. et
cle. Et in I. placet et in I. priuilegia et in autentica: cassa et irrita
L. de la. eccl. Et per bar. in I. ad instructionem. ibidem.
Cprobato nunc satis: quod clerici debent merito sine contradic-
tione ea libertate gaudere: quam concederunt eis iura diuina
canonica et ciuilia: modo occurruunt questio[n]es due. Pri-
ma. An etiam inueniuntur aliqui christiani principes layci aut contumaces:
qui proprie[re] salutis immemo[re]s ad profata iura respicere
contemnunt. Secunda questio. An etiam quod tales sunt: unde premitti
tur christi iterate crucifigant. Solutio ad primam questionem
dico. Unus ad minus esse regnum in quo aliqui cardinales: episcopi:
abbates sacerdotes et clerici ducuntur ad captiuitatem layca-
les: atque etiam trahuntur ad iudicia secularia: necnon et con-
pelluntur ut cum aliis laycis onera secularia ferantur: soluendo
precarias tallias et exactiones. Luius occasione dicit in c. lay
cos. ii. q. viij. Opido quodam eis infestis: sunt scilicet clericis. Idem
de emunitate ecclesiarum li. vij. ca. clericis. Unde ut dominus in c. eos d-
emun. ecclie li. vij. Quidam tempale domini obtinentes: suis
subditis ne prelatis aut clericis seu ploniis ecclastasticis quicunque
vendantur: aut emant aliquid ab eisdem: neque ipsis blanda molat
coquunt panem: aut alia obsequia exhibere presumant aliqui
interdicunt. Et ut paucis multa cocludantur. vbi primo pet. ii. dicitur.
quod sacerdotium est genus electum regale sacerdotium: genus sancta
plenus acquisitionis: potest merito nunc in illo regno dici genus
delectum: seruire sacerdotium gens. prophana: et ipsius generationis:
Namrum quoniam in multitudine populi valde pauci inueniuntur:
quod rectis oculis respiciant sacerdotes: licet dicas ecclie. viij.
In tota aia tua time deum et sacerdotes illorum sacrificia (Sedetur)
Honora deum et honorifica sacerdotes. Nec dominus hoc sine causa:

etum scriptū sit: pccvij. dī. ca. boni p̄ncipis est ac religiosi: ecclē
sia s contritas atq; concissas restaurare: nouas q; edificare: et
dei sacerdotes honorare ac tueri. Quomō sūt in dicto regno
et alijs plerisq; locis p̄ncipes moderni se habeant circa ecclē
sias et sacerdotes: taceam ego: et experientia illos condēnet
qm̄ non bonos se ostendunt: sed magis curiosos et infideles
Quare autem ad hoc obligentur: rex et p̄ncipes illius regni
patet ex eo: quia patres sunt sacerdotes regum omnium q; si
delium. Nonne igitur miserabilis insanie esse cognoscitur si
filius patrem: discipulus magistrum: sibi conetur subiugare
et illum iniq; obligationib; sue potestati subicere a quo cre
dit non solum in terra: sed etiam in celo se ligari posse et sol
ui. Unde. xxv. q. i. cap. omnes quos in penitentia suscepim⁹
ita filij nostri sunt: vt in baptimate suscepti. Flota capitulo q;
escite. vj. q. j. vbi dicitur: q; non decet vt carnales spūales per
sequantur. Confūdantur igit; et pereant in illo regno et alijs
plagis mundi. qui tam immaniter et crudelissime infestis sunt
populo dei: p; vectigalia tallias et alia onera ac multiplices
violentias: quia inestimabiliter hoc displicet xp̄o domino eo
rum. Nam cū ipse caperetur a iudeis: dixit de discipulis suis
Sinite hos abire: scilicet sacerdotes clericos et ministros meos
nolite fatigare per assilias pedagia et similia onera: et nolite
rangere christos meos. Psal. c. iij. et in prophetis meis nolite
malignari. Unde. ii. regum. vj. q; quis oza videbatur bonum
opus facere releuare cupiens archam ne caderet: ramen fuit
ante illam occisus. Utinam igitur atq; utinam p̄ncipes il
lius regni in tempore vellent dimittere populum dei. Sed
prohdolor satis est formidanduzq; tandem dicetur de tali
rege: quod moyses aiebat de pharaone: pessimo tyranno vi
delicet. Non vult dimittere populum domini: nisi in manu
forti. Ad secundam questionem dico q; rex ille: p̄ncipes
vel cōmunitates quecūq; a quibus vt premititur sacerdo
tes et ecclesiastici turbantur. in p̄uilegijs et libertatibus eorū
xp̄m ihesum iterato crucifigunt. Herba hec mea. non sunt:
sed habentur in cap. Nulli dubium. iij. q. ii. vbi dicitur. q; do
minus crucifigunt: qui eum in sacerdotibus suis persequi
tūr et. Quomodo enim xp̄m non cruciferent quādō vider

filios cōtra patres eorū insanire: quos ipse met de^o cōstituit
vt essent illoꝝ dñi patres et magistri: quēadmodū sunt iþi sa-
cerdotes: velut pater. xxx. q. i. cap. om̄es. ¶ Nota hoc pau-
loante: et in ca. quis dubiter. xcvi. distinc. Dicendū igitur est
vnicuiꝝ istoꝝ illō. vij. q. i. cap: quiescite. qr: nō decet vt carna-
les sp̄uiales p̄sequāt̄ Nec mirū si xp̄m isti crucifigāt̄: q̄ electos
ip̄slus seruos molestijs pleriqꝫ afficiūt: qm̄ nemo magn⁹ aut
etiam tē minur⁹ qn̄ vlsqꝫ ad iraz excruciareſ. qn̄ videret sub-
ditū suū p̄sequi vel ad alienū forū trahi. Nōne xp̄s ipse iu-
deos ⁊ apprehensores ei⁹ hortabat ⁊ monuit: vt sineret disci-
pulos eius abire: siue antedictis grauaminib⁹ dicēs etiaꝝ in
psal. Molite tangere xp̄os meos ⁊ c̄. Querant̄ antroſuz et in
latcre precedenti allegationes q̄ huic p̄posito seruunt.

Tercium documentū Hoc veri
simile colligi potest ex hijs crucib⁹ nouis q̄ iustus do-
min⁹ dulciter ⁊ gratiose obiurgare vult mulieres eleuatas ⁊
fastuosas: qr eaꝝ ornari (vt ita dicā) quasi meretricio prepa-
rantur ad decipiendū aias vt haberetur puer. vij. vbi subdit
in fine capituli ⁊ multos vulneratos iste deiecerunt: et for-
tissimi quiꝝ interfecti sunt ab eis. Mirum quoniā testāte
Ambroſio in sermone ad vincula petri Sicut adam mulier
circumscripsit: ita et apostoluz femina circūuenit. Usitatus
enim ad decipiendū sexus est: fraudis sue vasculum in ostia-
ria dyabolus recognouit. Fideles enim viros: non nisi p̄ mu-
lierem opugnare consueuit. Exemplum: optimum. Nā geñ.
vj. dicitur: q̄ videntes dei filij filias hominū: q̄ essent pul-
chre: acceperunt sibi uxores ex omnibus quas elegerant. In-
telliguntur enim filij dei illi: qui descenderunt de seth: qui a
patre suo fuerūt instructi in cultu diuino. Per filias hominū
intelliguntur mulieres descendentes de cayn: q̄ erant curio-
se: dissolute: ⁊ lubrice. et de illis p̄ceperat seth filii suis q̄ nō
cōtraherent infimonia c̄tēis. Itē Iu. xxv. Fornicat⁹ ē p̄plus
cū filiabus moab: q̄ etiā erāt curiose. Quō inquā hm̄oi mu-
lieres deceperūt cor regis salomonis patet tertū Regum. xj.
Abulce hystorie possent hic adduci de curiositate et p̄p̄a ve-
stīj: q̄s breuitatis ḡa omitto. Sed qr: cruceſ iste frequētius